

Hramul istoric al Bisericii Domnești din București

Biserica Domnească „Sfântul Anton”-Curtea Veche din București și-a sărbătorit joi, 25 martie, hramul istoric, cu ocazia praznicului Bunei Vestiri. Prea-sfințitul Părinte Ieronim Sinaitul, Episcop-vicar patriarhal, a săvârșit Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur unită cu Vecernia, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, pe un podium din -vecinătatea bisericii.

Credincioșii prezenți la hramul istoricei biserici din centrul Capitalei s-au bucurat atât de oficierea slujbei de hram, cât și de cuvântul de învățătură al ierarhului, care a explicat semnificația profundă a evenimentului care a stat la baza acestui mare praznic. Astfel, Prea-sfințitul Părinte Ieronim Sinaitul și-a început cuvântul amintind faptul că sărbătoarea Bunei Vestiri reprezintă un prilej de bucurie în perioada de pocăință a Postului Mare: „Este o zi minunată, pricinuită de un eveniment despre care un sfânt al secolului 20 spunea că este un adevărat miracol. În lumea noastră sunt multe miracole și mistere, între ele numărându-se și această minunată întâmplare, care a fost îndelung pregătită: este vorba despre hotărârea lui Dumnezeu ca Fiul și Cuvântul Său, Cel mai înainte de veci, să Se întrupeze și să vină pe pământ. Acest lucru a fost necesar pentru că omul pe care l-a creat a fost o ființă -înaltă și frumoasă, dar în care chipul Său s-a întunecat prin neascultare, nepostire și păcat.

Această întâmplare deosebită a fost rânduită de Dumnezeu încă de când oamenii au fost izgoniți din grădina Raiului, de când legătura omului cu Creatorul său s-a întrerupt și omul a devenit înclinat spre a încălca voia divină. Cu toate acestea, nu a fost acela momentul final al parcursului uman. Atunci i s-a spus diavolului că femeia îi va zdrobi capul, în sensul în care sfatul cel rău și păcatul vor avea un sfârșit cândva, în viitor, și cea care a fost la început neascultătoare și a îndemnat la rău va reuși acest lucru. Nu era vorba despre Eva însăși, ci despre firea feminină care, printr-o nouă Evă, avea să fie ascultătoare de Dumnezeu. Aceasta nu era alta decât Fecioara Maria”.

În continuare, ierarhul a tâlcuit cuvintele pericopei evanghelice, arătând legătura dintre cele două evenimente prezentate, acela al zămislirii Sfântului Ioan Botezătorul și al Bunei Vestiri aduse de Arhanghelul Gavriil Fecioarei Maria: „La șase luni după minunea zămislirii Elisabetei, soția arhi-ereului Zaharia, Arhanghelul o vizitează pe Fecioara Maria, aducându-i cea mai bună veste din istoria omenirii, împlinirea promisiunii făcute de Dumnezeu cu atât de mult timp în urmă. Prin lucrarea Fecioarei Maria, -care reprezenta atât neamul omenesc căzut, cât și acceptarea o-menirii de a coopera cu Dumnezeu, vine la noi o bucurie veșnică, anume că Fiul lui Dumnezeu, Cel născut mai înainte de timp din Tatăl, fără de mamă, ajunge acum pe pământ și Se naște cu trup omenesc din mamă, fără de tată pământesc. În acest lucru constă măreția acestui praznic, după cum observă și Sfântul Maxim Mărturisitorul. Nu prăznuim ză-mislirea unei persoane obișnu-ite și de aceea nu a fost nevoie decât de participarea firii omenești în întâmpinarea harului Prea-sfân-tului Duh prin care Fiul lui Dumnezeu Se pogoară și asumă umanitatea din trupul Fecioarei. Acesta este un eveniment cu totul extra-ordinar, motiv pentru care s-au petrecut și minunile respective, atât cu Zaharia și Elisabeta, cât și cu Sfinții Ioachim și Ana, întrucât atunci era plinirea vremii, timpul cel mai potrivit, de-spre care Profetul Isaia vorbea când a spus: «Iată, Fecioara va lua în pântece și va naște Fiu și vor chema numele lui Emanuel»”.

În încheiere, ierarhul a adăugat: „Transfigurarea omului, inițiată prin evenimentul prăznuit astăzi, schimbarea lui în bine și împuternicirea cu toate darurile cerești nu se puteau realiza decât prin ajutorul lui Dumnezeu. Vestea primită de Fecioară de la Dumnezeu, prin intermediul îngerului, nu a venit ca un imperativ, ca o poruncă, ci a fost acceptată de aceasta cu smerenie. Nici o poruncă dumnezeiască sau sfat evanghelic nu este împlinit de om fără consimțământul său. În delicatețea și măreția Sa, Dumnezeu nu dictează și nu forțează, ci dăruiește omului daruri de mare preț, către care tânjim cu toții”.

La final a fost săvârșită o slujbă de pomenire pentru toți ctitorii, slujitorii și enoriașii lăcașului de închinare. Preasfințitul -Părinte Ieronim Sinaitul i-a felicitat pe părinții slujitori pentru efortul pastoral depus până în prezent. La rândul său, părintele paroh Gheor-ghe Zaharia i-a mulțumit ierarhului pentru prezență și binecuvântare, amintind faptul că biserica ocrotită de Maica Domnului a rezistat mai bine de patru secole vitregiilor istoriei: „Timp de 462 de ani, acest lăcaș de închinare, cel mai vechi din București, a fost ocrotit de Maica Domnului. Biserica a trecut prin numeroase calamități, prin perioade bune și mai puțin bune, însă ne bucurăm astăzi de existența ei și, iată, am adus mulțumire ctitorilor acesteia prin slujba de pomenire oficiată”.

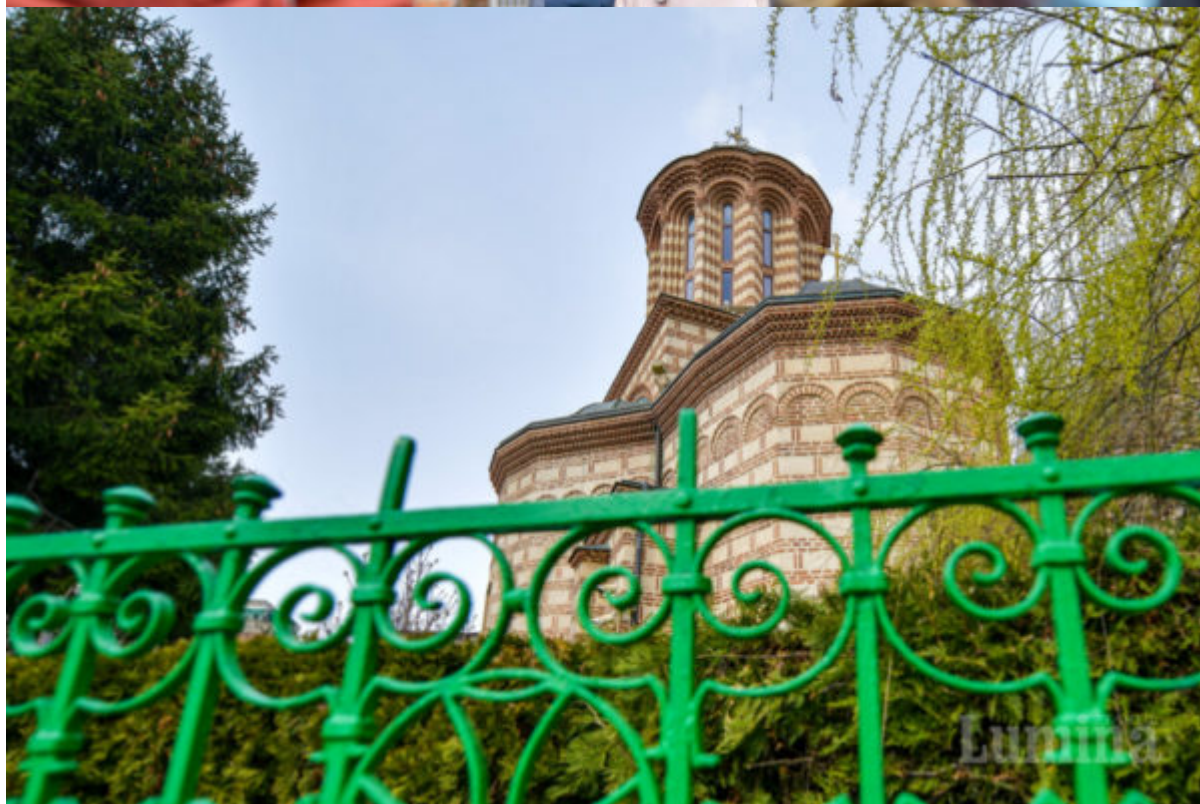

ziarullumina.ro